

A TEK tündöklése és bukása

Hatalmi eszköz, katonai kaland, intézményi vég

hattergyar.hu – 2026. június

A Terrorelhárítási Központot 2010-ben alapították azzal a nyilvánosan hangoztatott céllal, hogy Magyarország felkészüljön a terrorizmus és a szervezett bűnözés kihívásaira. Tizenhat évvel később az intézmény megszűnik önálló szervként – feldarabolják, hatásköreit szétszórják, legendás főigazgatóját azonnali hatállyal menesztik. Ez az esszé azt a pályát kíséri végig, amelyen a TEK az Orbán-rendszer egyik meghatározó belső biztonsági eszközévé vált, miközben egyre inkább eltávolodott az alapítólevelében rögzített feladatoktól. Tizenhat év terrorizmus, lojalitás és balkáni kaland – majd az intézményi vég.

I. A rendszerváltás biztonsági öröksége

A Magyar Köztársaság 1989-90-es átalakulása a biztonsági apparátust is maga előtt sodorta. Az állambiztonság lebontása sohasem volt teljes: a régi struktúrák részben felbomlottak, részben átnevezték, esetenként átprofilozták őket, de a személyi kontinuitás és az intézményi logika évtizedeken át fennmaradt. A rendőrség, az ügyészség és a titkosszolgálatok közötti határok képlékenyek maradtak, a hatásköri viták visszatérő jelenséggé váltak.

Az 1990-es évek derekán és végén a szervezett bűnözés látványosan megerősödött. Az olajüzletek, a csempészettel összefüggő hálózatok és az alvilági leszámolások sorban tematizálták a sajtót. A rendőrség válaszul speciális egységeket hozott létre – a Robotzsaru utódszerveitől a Terrorelhárítási Szolgálatig (TESZ) –, de ezek sem kapacitásban, sem jogkörökben nem tudtak lépést tartani a kihívásokkal. A politikai akarat hiányozott egy valódi koordináló csúcsszerv megalapításához, miközben a rendőrség, a NBH, a BVOP és a katonai elhárítás párhuzamosan, egymással versengve végezte munkáját.

Az ezredforduló utáni évtizedben a terrorizmus fogalma kiterjesztettebb értelmet kapott. A 2001. szeptember 11-i merényletek nyomán Európa-szerte megindult a biztonsági infrastruktúra megerősítése: Franciaországban, Németországban és az Egyesült Királyságban egyaránt átszabták a terrorelhárítás és a hírszerzés viszonyrendszerét. Magyarország is csatlakozott ehhez a hullámhoz – a 2004-es NATO- és EU-tagság jogi és intézményi kötelezettségeket is hozott a terrorizmus elleni együttműködés terén. Az erre épülő hazai jogi szabályozás lassan formálódott ugyan, de a döntéshozók látókörében egyre inkább megjelent egy egységes, csúcsszinten összefogott terrorelhárítási szervezet gondolata.

Az MSZP-SZDSZ kormányok időszakában a tervek nem öltöttek testet. A biztonsági szférában fennmaradt a széttagság: a rendőrség, a polgári és katonai titkosszolgálatok párhuzamos struktúrákat tartottak fenn, az operatív koordináció esetleges maradt. Ez a széttagság volt az az intézményi vákuum, amelybe 2010 után a Fidesz lépett – politikai akaráttal, személyi tőkével és jól előkészített szervezeti koncepcióval.

II. Az alapítás logikája: Orbán, Pintér és a hűség politikája

A 2010. április választásokon a Fidesz-KDNP kétharmados többséget szerzett. Orbán Viktor kormányának első hónapjai az intézményi újrarendezés szellemjegyében zajlottak: az alkotmányos struktúráktól kezdve az ügyészségen és a médiaszabályozáson át a biztonsági szféráig rendre megjelentek azok a törvényi változások, amelyek a hatalomgyakorlás logikáját alapvetően átírták. Az Alaptörvény előkészítése, az ügyészség önállóságának kérdése és az MNB-elnök hatáskörének újrarendezése egyidejűleg zajlottak a biztonsági reformmal.

A 232/2010. (VIII. 19.) Korm. rendelettel szeptember 1-jei hatállyal megalakult a Terrorelhárítási Központ. Az indoklás szerint a szervezet a terrorizmus és a szervezett bűnözés elleni fellépés hatékonyabb, centralizáltabb megvalósítása érdekében jött létre. Az Országgyűlés az egyik első döntéseként hagyta jóvá a TEK létrehozását: az intézményi prioritás tehát politikai szinten egyértelmű volt. Az új szervhez kerültek az állami legfelső szintű VIP-személyek védelmi feladatai is, amelyeket addig a Köztársasági Őrezred látott el – ez utóbbit hamarosan felszámolták, és 2012-ben a Készenléti Rendőrségbe olvasztották be.

A TEK első főigazgatójának kinevezése önmagában sokat elárult az intézményi logikáról. Hajdu János rendőrtisztet – akit Pintér Sándor belügyminiszter 2010. június 21-én nevezett ki miniszteri biztosá a TEK felállításának előkészítésére – az azt megelőző hét évben civilként Orbán Viktor személyes testőrségét vezette, egyszersmind a Fidesz biztonsági igazgatójaként tevékenykedett. Az Orbán-kormány első nagy intézményi döntéseinek listáján tehát ott állt: a korábbi személyi testőr kapja meg az ország egyik legérzékenyebb biztonsági szervét.

"Magyarországnak nem egy udvari testőrségre, újabb elit alakulatra, hanem a meglévő rendőri állomány megbecsülésére, megerősítésére van szükség" – reagált az MSZP képviselője, Harangozó Tamás 2010-ben a TEK felállítására. Az ellenzéki politikus szerint Orbán Viktor a korábbi testőrének "először terrorelhárítói posztot, majd 10 milliárd forint közpénzt adományozott a hűségéért cserébe."

Forrás: Telex, 2026. május 5.

A bíráló ellenzéki szájából hangzott el, és a Fidesz visszautasította. De a tény fennmaradt: a Terrorelhárítási Központ élére egy olyan ember került, akinek elsődleges referenciája a titkosszolgálati szakma helyett a személyes lojalitás volt. Ez a kiindulópont meghatározta az intézmény egész fejlődési irányát – noha a szervezet az évek során valódi szakmai kapacitásokat is épített ki, ezek mindig az informális hatalmi logikával párhuzamosan és attól

elválaszthatatlanul fejlődtek.

Pintér Sándor belügyminiszter közvetítő szerepe szintén nem volt véletlenszerű. A volt rendőrfőkapitány – aki az első Orbán-kormányban már betöltötte a belügyminiszteri pozíciót – tökéletesen ismerte a rendőrségi szervezeti kultúrát, és saját elképzelése volt arról, hová kerüljön az új szerv a hatalmi hierarchiában. A Magyar Narancs 2013-as, Az élalakulat című riportja szerint Pintér tartott attól, hogy ha a TEK túl széles nyomozati jogköröket kap, azzal destabilizálhatja a belügyminisztériumi hierarchiát. Ezért a TEK formálisan adatgyűjtő és koordináló szerepkörrel indult: a nyomozást elvileg a rendőrség végezte. A hatásköri korlát azonban idővel egyre inkább felpuhult.

III. A szervezet növekedése: hatáskörök, pénz, presztízs

A TEK kezdeti évei paradox kettősséget mutattak. Egyrészt a szervezet jogkörei formálisan korlátozottabbak voltak, mint egy nyomozó hatóságéi. Másrészt a finanszírozása és presztízse ugrásszerűen nőtt. A 2013-as éves költség 13,41 milliárd forintra rúgott, ez az összeg aránytalanul tűnt az akkori feladatkörök fényében, és az ellenzéki kritikák folyamatosan visszatértek erre az egyenlenségre. Összehasonlításképpen: ez megközelítette az akkori rendőrségi éves hiány nagyságát, amelyre Harangozó is utalt 2010-ben.

A TEK feladatai három nagy blokkba rendeződtek. Az első a terrorelhárítás és a szervezett bűnözés elleni koordináció volt – ez legitimálta az intézményt szakmailag, és ez biztosította a kapcsolatot a külföldi partnerszervekkel. A második a VIP-védelmi feladatkör: a miniszterelnök, majd fokozatosan más állami méltóságok állandó személyi biztosítása. A harmadik az egyre tágabb értelmezésű "különleges feladatok" kategóriája, amelynek tartalma nyilvánosan sohasem volt teljesen átlátható.

A VIP-védelmi feladatkör különös súlyt adott az intézménynek. Aki a legfontosabb állami személyek testi épségéért felel, az óhatatlanul hozzáfér az illető személyek naptárához, tartózkodási helyéhez, magánprogramjaihoz, kapcsolataihoz. Ez egyszerre volt szakmai felelősség és politikai tőke: az információs közelség lehetővé tette olyan kapcsolati háló kiépítését, amelyek a formális hatáskörökön túlmutató befolyást biztosítottak.

Az évek során a TEK személyi védelme alá kerültek a köztársasági elnök, a miniszterelnök, a külügyminiszter és a legfőbb ügyész – négy, egymástól

különböző karakterű és esetenként egymással is feszültségben álló hatalmi pólus. A TEK ezzel mintegy keresztmetszetét képezte az egész Orbán-rendszer csúcsainak. Az ebből fakadó szerepkör messze túlmutatott a klasszikus testőrségi funkciókon.

A szervezet növekedése a hatásköri keretek fokozatos tágításával párosult. A terrorellenes fellépéssel összefüggő törvénymódosítások – köztük a 2016. évi LXIX. törvény, amely egyebek közt létrehozta a Terrorellhárítási Információs és Bűnügyi Elemző Központot (TIBEK) – az egész biztonsági szféra újrendezésébe illeszkedtek. Az egyre bővülő hatáskörök azonban nemcsak a terrorellhárítást, hanem a szervezet politikai értelemben vett súlyát is növelték.

IV. Az Áder-ügy: amikor a testőr kém lesz

Az Orbán-rendszer belső kohéziójának egyik paradoxona, hogy a látszólag monolitikus egység mögött folyamatosan zajlottak az intézményi versengések. Nem feltétlenül ideológiai természetű konfliktusokról volt szó, hanem arról a szükségszerű súrlódásról, amely akkor keletkezik, amikor egy erősen centralizált hatalmi struktúra különböző pólusai különböző érdekeket képviselnek. A TEK és Áder János köztársasági elnök között kibontakozó konfliktus az egyik legbeszédesebb példa erre.

2015-ben derült ki: a TEK munkatársai információkat vittek ki az elnök magánprogramjairól Orbán Viktorhoz. A hvg.hu és a Telex által is felidézett eset szerint Áder Béla király úti rezidenciáján egy gyanús technikai eszközre bukkantak a TEK egyik látogatása után. Ez volt az a pillanat, amelyen az elnöki bizalom végleg megingott. Mégpedig egy figyelemre méltó körülmény közepette: a köztársasági elnök, Áder János maga is Fidesz-politikus volt, a Fidesz egyik alapítója – ám még ez a lojalitás sem volt elegendő ahhoz, hogy a TEK-kel való együttműködést fenntartsa.

Áder testőrei 2015-ben kiváltak a TEK-ből, és a Készenléti Rendőrségen belül megalapították a Köztársasági Elnöki Őrséget – formálisan is leszakadva Hajdu János szervezetéről. A két intézmény viszonya ezután feszültté vált. A Direkt36 2021-es vizsgálódásai szerint az elnöki őrség erős intézményi garanciákkal igyekezett megerősíteni saját függetlenségét a TEK-kel szemben. Ebben az időszakban – mint kiderült – Pegasus kémsoftverrel célozták meg Áder két testőrét, Pomozi Sándort és Viplak Attilát.

A Pegasus-szál különösen sokatmondó. Az izraeli fejlesztésű, elsősorban állami megrendelőknél értékesített kémprogram magyarországi alkalmazásáról szóló feltárások komoly visszhangot keltek Európában. Az elnöki testőrök célba vétele azt sugallta, hogy az államon belüli megfigyelési gépezethez az állam saját emberei sem férhetek hozzá biztonságban – pontosan azok, akik ki akartak lépni a TEK befolyási szférájából. A felelősség kérdése jogilag nyitott maradt.

Az Áder-ügy legalább két dolgot mutatott meg. Egyrészt azt, hogy a TEK VIP-védelmi megbízatása a védett személyek felett egyfajta információs túlhatalmat is biztosított – ami komoly politikai feszültségekhez vezet, ha az érintett személy nincs tökéletes szinkronban a miniszterelnökkel. Másrészt azt, hogy a szervezet belső dinamikájában az intézményi lojalitás és a politikai elvárások nem feltétlenül esnek egybe a szakmai feladatokról várt semlegességgel.

Noha 2022-ben Novák Katalin megválasztásával a köztársasági elnök védelme visszakerült a TEK-hez – és Sulyok Tamás esetében is így maradt –, az Áder-epizód tartós nyomot hagyott a szervezet megítélésén. A "magánhadsereg" metafora, amelyet az ellenzék 2010 óta alkalmazott, immár a működés mindennapi logikájára is ráilleszthetővé vált.

V. Orbán Viktortól Milorad Dodikig: a balkáni terjeszkedés

Ahhoz, hogy megértsük a boszniai kalandot, röviden fel kell vázolni azt a geopolitikai kontextust, amelybe Orbán Viktor Balkán-politikája illeszkedett. A 2010-es évek közepétől a magyar miniszterelnök fokozatosan vált a térség egyik legfontosabb külső szereplőjévé: az EU-koordinációtól részben függetlenül, a Szerbiával és a boszniai szerb entitással ápolta közvetlen politikai kapcsolatokat keresztül. A szál Belgrádon és Banja Lukán át Moszkváig nyúlt – Orbán nyíltan vállalt pro-szerb politikája a nyugati szövetségesek körében egyre inkább aggodalmat keltett.

Milorad Dodik a boszniai Szerb Köztársaság (Republika Srpska) meghatározó politikusa, aki évtizednyi hatalom után is a szecesszionista retorika főszereplője maradt. Bosznia-Hercegovina szövetségi állami kereteit folyamatosan gyengítette, a NATO- és EU-csatlakozást sabotálta, Belgrád és Moszkva között egyensúlyozva. A daytoni békéből eredő alkotmányos keretek megkérdőjelezése Dodik politikájának állandó eleme volt – az Európai Unió és az Egyesült Államok ismételt szankciókat helyeztek kilátásba

személyével szemben.

Orbán Viktor számára Dodik az EU-s keleti politikán belüli alternatív hálózat egyik sarokköve volt: egy olyan kapcsolat, amely Magyarország és a Balkán között közvetlen politikai kommunikációs csatornát nyitott, az EU-s intézményrendszert megkerülve. A két politikus rendszeresen találkozott: Dodik a 2025-ös bírósági ítélete után is jelen volt Orbán Viktor Facebook-bejegyzéseiben – a találkozóról publikált fotók a kapcsolat szorosságát dokumentálták.

A Dodik-Orbán-tengely 2025 elején különös fénybe került. A boszniai bíróság elsőfokon egy év börtönre ítélte Dodikot a daytoni békeegyezményt felrúgó szeparatista törvények miatt. Az ítélet kihirdetésének pillanatában hetven magyar TEK-es tűnt fel a boszniai Szerb Köztársaság területén, a hatóságok által bejelentett "közös kiképzési gyakorlat" keretében.

VI. A boszniai akció: a szöktetési terv, amely meghiúsult

A VSquare nyomozó portál 2025. március 7-én robbantotta a bombát: a Boszniába küldött TEK-különítmény valódi feladata a kiképzési legenda mögé rejtve egészen más volt. A terv szerint, ha a bírósági ítélet után Dodikot megpróbálták volna letartóztatni, a TEK-esek biztosítottak volna egy menekülési folyosót – Horvátországon át Magyarországra. Az akciót az elsőfokú ítélet kihirdetésére időzítve szervezték meg.

"A boszniai TEK-es akció kísértetiesen hasonlít egy tíz évvel ezelőtti orosz műveletre" – fogalmazott a Telex 2025. április 11-i elemzése, amelynek szerzői párhuzamot vontak a Kreml hasonló mentőakció-szenárióival, amelyeket korábban posztsovjettérségekben alkalmazott. Az elemzők szerint a művelet logikája, az időzítése és az alkalmazott fedősztori egyaránt az orosz titkosszolgálati játékkönyvből ismerős.

Forrás: Telex, 2025. április 11.

Az akció meghiúsult – több okból is. A VSquare és az Index által feltárt részletek szerint az amerikai hírszerzés azonnal értesítette a horvátokat arról, hogy a TEK Dodik kimentésére készül. Washington nem csupán informálta a szövetségeseit: egyértelmű üzenetet küldött Budapestnek, hogy amennyiben a szöktetést végrehajtják, Magyarországot kizárják az összes érintett nemzetközi biztonsági együttműködésből. Ez a figyelmeztetés – tekintve, hogy a TEK egzisztenciája részben a nyugati partnerkapcsolatokon

alapult – rendkívül súlyos következményeket vetített volna előre.

"Súlyos eszkaláció lett volna a térségben, ami akár egy teljesen kiszámíthatatlan következményekkel járó konfliktust is kirobbanthatott volna" – idézett az egyik tisztviselőt a sajtó a szituációról.

Forrás: regionális sajtóhivatkozások / Savaria Fórum, 2026

Dodik fellebbezett az elsőfokú ítélet ellen, amelynek eljárási menete meghosszabbodott, és az azonnali letartóztatás elmaradt. A TEK-különítmény hazatért. A magyar kormány a "közös kiképzési gyakorlat" narratíváját tartotta fenn; Hajdu János nyilvánosan nem nyilatkozott az ügyről. Az Euronews magyar kiadása így foglalta össze a helyzetet: "Szó sincs gyakorlatozásról, Dodikot mentette volna ki a TEK Boszniából a VSquare szerint."

Az akció – ha a feltárt információk helytállóak – egyedülálló az európai biztonsági szervek történetében. Az elmúlt évtizedekben egyetlen EU-s tagállam terrorelhárítási egysége sem szervezett ilyen akciót idegen állam területén, egy külföldi politikus kimenekítése céljából, és a fogadó ország szövetségi hatóságainak megkerülésével. Az epizód alkotmányjogi kérdőjeleket is felvetett: a TEK alapítólevelében terrorelhárítás és szervezett bűnözés elleni koordináció szerepelt – egy szövetséges vezető szöktetésének megszervezése egyikbe sem illik bele.

VII. A banja lukai iroda: nyílt provokáció 2026 januárjában

Ha a 2025-ös szöktetési terv egyelőre a félhomályban maradt, 2026 januárjában a TEK egy sokkal nyíltabb gesztussal tette fel a nagy tétet. Banja Luka egyik elővárosában – a boszniai Szerb Köztársaság de facto fővárosának közelében – megnyitotta első külföldi irodáját. Az átadón Hajdu János személyesen vett részt, és Željko Budimir boszniai szerb belügyminiszterrel közösen vágta el a szalagot.

"Teljesen alkotmányellenes módon hozták létre" – mondta Kemal Ademovics, Bosznia-Hercegovina parlamentje felsőházának elnöke, hozzátéve, hogy több intézményt is megkeresett az ügygel kapcsolatban, ám eredmény nélkül. "Több intézményt is megkerestem, de hiába" – nyilatkozta.

Forrás: Telex, 2026. február 8.

A probléma jogi lényege a boszniai szövetségi állam szuverenitásán alapult. Bosznia-Hercegovina alkotmánya szerint a szövetségi szint joga feljebbvaló az entitásokénál – így a két fél (a boszniai szerb entitás és a magyar TEK) beleegyezése elégtelennek bizonyult: a szövetségi állam biztonsági szerveit meg kellett volna kérdezni. Ezt elmulasztották. Az iroda a boszniai szerb entitás belügyminisztériumának kiképző telephelyén nyílt – és Bosznia-Hercegovina egyetlen biztonsági ügynökségét sem tájékoztatták a létrehozásáról.

A Telex helyi és regionális lapokra hivatkozva úgy fogalmazott, hogy a TEK-iroda "felháborodást keltett" a boszniai bosznyák és horvát politikai szereplők körében. Az entitás szintjén ugyan volt beleegyezés – a boszniai szerb belügyminiszter egyenrangú félként vett részt az átadón –, de a szövetségi állam tájékoztatásának hiánya különösen érzékeny pontot érintett: Bosznia-Hercegovina más entitása, a Bosznia-hercegovinai Föderáció területén állomásozó idegen fegyveres erők kérdése éppen eléggé megterhelt téma ahhoz, hogy egy ilyen gesztus ne maradjon következmények nélkül.

A Kontroll.hu rámutatott: "a tavalyi kínos kudarc nem szegte kedvét a TEK-nek" – az irodanyitás az előző évben megghiúsult szöktetési kísérlet közvetlen folytatásaként volt értelmezhető. A TEK egyenletes jelenléttel kísérte végig Orbán Viktor Dodik-projektjét.

A Veszélyeztetett Kisebbségek Társasága nevű német civil szervezet boszniai irodája figyelmeztetett: mivel az irodát egy szövetségi állami szerv sem felügyeli, "akár politikai eszközként is alkalmazhatják majd a rendőri erőket". Ez az adott politikai kontextusban – Dodik szeparatista törekvései, az RS-en belüli választási viták – különösen aggasztó perspektíva.

A 444.hu összefoglalója szerint az iroda "a boszniai Szerb Köztársaság székhelyének, Banja Lukának az egyik elővárosában" nyílt meg, és a "TEK más országban nincs jelen ilyen irodával." Ez az egyedülállóság is üzenetes: Magyarország az összes lehetséges partnerállam közül azt választotta ki, amelynek politikája a leginkább ellentétes az EU és a NATO boszniai törekvéseivel.

VIII. Tizenhat év: Hajdu János kora

Hajdu János 1965-ben született. A katonai szolgálat után a rendszerváltást követő időszakban a rendőrség anti-terrorista egységeinél dolgozott, 1991-ben egyhónapos kiképzésen vett részt az Egyesült

Államokban. Az Orbán-pályafutás logikájából nézve azonban a karrier legfontosabb állomása a Fidesz biztonsági igazgatójaként töltött évek voltak – ez adta azt a közelséget és bizalmat, amelyre az állami megbízatás alapult.

Tizenhat éven át irányította a TEK-et – ez rendkívüli kontinuitás, még egy olyan politikai rendszerben is, amelyben az intézményi stabilitás értéknek számít. A közigazgatás más területein ez idő alatt öt-hat ciklus telt el, kormányok alakultak és buktak, de Hajdu maradt. Tábornoki rangra emelkedve a szervezet arcává vált: a médiában ritkán tűnt fel, sajtónyilatkozatai megszámlálhatók, ám az irányítása alatt épülő és bővülő TEK jelenléte az állami gépezetben egyre inkább tapintható lett.

Az Index 2016-ban publikált egy cikket a TEK nemzetközi megítéléséről, amelynek alcíme sokat mondó volt: "Mázli, hogy a terroristák csak átmennek rajtunk." Az írás egyfelől azt elemezte, hogy Magyarország szerencsés helyzetben volt, mert komolyabb terrortámadás nem érte az országot. Másfelől részletezte azt is, hogy a TEK valódi szakmai kapcsolatokat épített ki a nyugati partnereivel, és működési modellje a kor elvárásainak megfelelt.

Ez a kettősség – a szakmai hitelességre épülő külső kép és a belső hatalmi logika – jellemezte a TEK egész Hajdu-korszakát. A szervezet valóban foglalkozott terrorelhárítással. Valóban részt vett nemzetközi együttműködésekben. Valóban professzionális személyi védelmet nyújtott. Csakhogy ezek a tevékenységek sosem léteztek önmagukban: mindig egy olyan intézményi kereten belül zajlottak, amelynek fejét az alapítóhoz fűző személyes lojalitás alapján nevezték ki, és amelynek informális mozgástere messze meghaladta a formális hatásköröket.

IX. 2026: Kormányváltás és intézményi fordulat

A 2026-os választásokon Magyar Péter Tisza Pártja diadalmaskodott. Az Orbán-rendszer tizenhat éve után – az egyetlen teljes generáción átívelő korszak után – az új miniszterelnök-jelölt kampányában explicit ígéretet tett a biztonsági apparátus átalakítására: az Orbán-rendszer intézményi hálóját – a TEK-től a Szuverenitásvédelmi Hivatalig – lebontandó struktúrának minősítette.

Magyar Péter 2026. május 4-én közösségi oldalán bejelentette: május 9-étől a miniszterelnök személyi védelmét a Készenléti Rendőrség látja el, a TEK helyett. A döntésről telefonon értesítette Hajdu Jánost. Ezzel szimbolikusan is lezárult az a szál, amelyet 2010-ben Orbán Viktor személyes testőrének TEK-főigazgatói kinevezése megnyitott. A váltás jelzésértékét

erősítette az is, hogy Magyar Péter már hetekkel korábban, a kampány során megerősítette: nem kér a TEK személyi védelméből.

"A miniszterelnököt 2010 óta a Terrorelhárítási Központ védi, amit Orbán Viktor volt személyi testőre vezet. Magyar Péter már előre jelezte: nem kér belőlük." – összegezte a Telex a döntés hátterét 2026. május 5-én.

Forrás: Telex, 2026. május 5.

A Telex emellett felidézte: a korábbi köztársasági elnök, Áder János is "szakított" a TEK-kel, miután kiderült, hogy a szervezet információkat vihetett ki magánprogramjairól Orbánnak. Magyar Péter tehát olyan döntést hozott, amelyet korábban – bár más politikai logikából – Áder is megtett. A különbség az volt, hogy Áder csupán az elnöki védelem egy részét vonta ki a TEK fennhatósága alól; Magyar Péter az intézményt egészét célozta meg.

A kormány határozatot fogadott el a TEK tevékenységének vizsgálatáról, a "felesleges párhuzamosságok felszámolásáról" és a "költséghatékony rendőri feladatellátás feltételeinek megteremtéséről". A belügyminiszter feladatot kapott az átszervezési intézkedések kidolgozására, a pénzügyminiszterrel közösen. A megfogalmazás szürke bürokráciája mögött egy igen konkrét szándék húzódott: a TEK jelenlegi formájának és befolyásának felszámolása.

Orbán Viktor a bejelentés után megszólalt: "Komoly kockázat és nagy veszteség Hajdu János eltávolítása" – közölte, hozzátéve, hogy a TEK nélkül Magyarország nem lehetett volna Európa legbiztonságosabb országa. A Magyar Nemzet teret adott a figyelmeztetésnek; a Telex másnap adta hírül az egykori miniszterelnök szavait.

X. Hajdu János elbocsátása: az azonnali hatályú vég

Magyar Péter 2026. május 26-án hivatalosan felmentette Hajdu Jánost a TEK főigazgatói pozíciójából. Az ATV értesülései szerint a jogviszony azonnali hatállyal szűnt meg – a tábornok nem kapott kivezényelt pozíciót, nem vonult "honoris causa" rangba, nem kapott átmeneti időt a szervezet átadás-átvételére. Egyik napról a másikra ért véget egy tizenhat éves korszak.

Az intézményi logika szempontjából a döntés radikális, bár más régiókban sem példa nélküli. A kelet-közép-európai kormányváltások – Lengyelországban, Romániában és Szlovákiában egyaránt – mutattak

hasznos mintát: az új kormányzat az átörökölt biztonsági főnököt azon nyomban leváltja. Magyarország sajátossága az volt, hogy a leváltott vezető személye szimbolikusan egybefonódott a TEK egész tizenhat éves korszakával: Hajdu kinevezése és az intézmény alapítása szinte egyetlen aktus volt.

"Végleg lefejezik a TEK-et? Azonnali hatállyal megszüntették Hajdu János jogviszonyát" - fogalmazott az ATV, a döntés napján.

Forrás: ATV.hu, 2026. június 16.

A Magyar Narancs az elbocsátás utáni elemzésében "bekötöttségről" írt: a Hajdu utáni TEK sem maradhat olyan, mint amilyen volt – az intézmény beépültsége, kapcsolatrendszere és informális hálóját nem szűnik meg automatikusan egyetlen személycséreléssel. Az igazi kérdés az, hogy a szervezet maga milyen módon alakul át.

"Hajdu János kirúgása után: a TEK sem marad olyan, mint amilyen eddig volt" - fogalmazott a Magyar Narancs, rámutatva arra, hogy a személycséreléssel a szervezet mélyebb átalakulása nélkül önmagában kevés.

Forrás: Magyar Narancs, 2026. június

XI. A feldarabolás: szeptembertől új struktúra

2026. június közepén a hvg360 betekintést kapott abba a belügyminisztériumi tervezetbe, amely a TEK feldarabolásának menetrendjét rögzítette. A szeptember 1-re időzített átalakulás szerint a Terrorelhárítási Központ megszűnik önálló szervként, és az Országos Rendőr-főkapitányságon (ORFK) belül – névlegesen megőrzött elnevezés alatt – folytatja tevékenységét. A hvg360 értesülése szerint "a TEK feldarabolását célzó tervezeten dolgozik a kormány."

Az átszervezés egyéb következményei: a Nemzeti Nyomozó Iroda ismét önállósodik – leválik a Készenléti Rendőrségtől, és külön főigazgatóság formájában működik tovább. A Készenléti Rendőrség maga is új feladatokat kap, részben átveszi azokat a funkciókat, amelyeket korábban a TEK látott el. Az Országgyűlési Őrség jelenlegi formájában szintén megszűnik.

"Átalakítja a rendőrséget a kormány: megszűnik a TEK és az Országgyűlési Őrség, a Nemzeti Nyomozó Iroda önálló szerv lesz" - foglalta össze az átalakulás lényegét a szeretlekmagyarorszag.hu.

Forrás: szeretlekmagyarorszag.hu, 2026. június

A körülbelül 1600 fős TEK munkatársai az előző héten értesültek a lehetséges változásokról, és sokan már új munkahely után néznek – számolt be a 10perc.hu. Ez az emberi dimenzió is jelzi az átalakulás léptékét: másfél ezer ember egzisztenciális biztonsága dőlt el néhány hét alatt. Azok, akik terrorizmus és szervezett bűnözés ellen dolgoztak, most intézményi átszervezés áldozataivá váltak.

A belügyminiszter a párhuzamosságok felszámolásával indokolta a lépést. Ez a legitimációs keret nem légből kapott: egy 1600 fős terrorelhárítási szervnek és a Készenléti Rendőrségnek és a Nemzeti Nyomozó Irodának valóban párhuzamos feladatkörei vannak egy kisebb ország biztonsági rendszerén belül. A racionalizálási érv tehát tartalommal bír – de az sem vitás, hogy a politikai akarat az, amely a racionalizálási döntés mögött áll.

A Portfolio.hu így summázta a helyzetet: "Vége az egykori magánhadseregnek? Teljesen átszabnák a magyar terrorelhárítást." A cím kérdőjele jelzésértékű: a struktúra valóban megváltozik, de hogy az átalakulás valódi tartalmi változást hoz-e, az a szervezeti megoldásokon múlik, nem pusztán névtáblákon.

XII. Epilógus: mit jelent a TEK-korszak vége?

A TEK tizenhat éves története összetettebb annál, mint amit a "magánhadsereg" metafora egyedül lefed. A szervezet valódi szakmai kapacitásokat épített ki, valódi terrorfenyegetések ellen dolgozott, és a VIP-védelem intézményes struktúráját professzionizálta. Az a tény, hogy az ellenzéki sajtó rendszeresen "Orbán magánhadseregének" nevezte, részben valódi strukturális kritikát fejezett ki, részben politikai retorika volt – a kettőt szét kell választani az értékeléshez.

Ugyanakkor az intézményi fejlődés iránya az évek során egyértelművé vált. A TEK az alapítástól fogva hordozta azokat a strukturális jegyeket, amelyek egy demokratikus jogállamban aggályt keltenek. A személyes lojalitáson alapuló kinevezési logika, a köztársasági elnöki bizalom megtörését eredményező információs kiáramlás, a balkáni politika eszközeként való instrumentalizálódás – ezek nem utólag keletkezett torzulások, hanem az intézményi szerkezet szinte szükségszerű következményei.

A boszniai epizód különösen sokatmondó. Egy terrorelhárítási szervezet akkor működik legitimnek, ha hatásköreit törvényes keretek között gyakorolja, tevékenysége demokratikus ellenőrzés alatt áll, és nem válik egy

politikai vezető személyes külpolitikai eszközévé. A szöktetési terv – ha a feltárt információk helytállóak – mindhárom kritériumot sértette: jogilag aggályos, parlamenti kontroll nélküli, és politikailag motivált akciót jelentett.

Az Orbán-korszak egész intézményi architektúráját az a sajátosság jellemezte, hogy a formálisan demokratikus struktúrákon belül informális hatalmi csatornák épültek ki. A TEK ennek az architektúrának az egyik legsűrűbben szövött részét alkotta: testőrség, hírszerzési kapacitás, politikai lojalitás és külpolitikai használhatóság egyetlen szervezetben összpontosult – jogilag lefedve, intézményileg beágyazva, és nyilvánosan nehezen megkérdőjelezhető formában.

Magyar Péter gyors döntései – a személyi védelem átadása, Hajdu azonnali elbocsátása, a feldarabolási terv – jelzik, hogy az új kormány a TEK-et az átörökölt hatalmi rendszer szimbolikus csomópontjaként kezeli. Az intézményi deszimbolizálás, a presztízsz és az informális befolyás lebontása politikailag indokolt lépés. Azzal a fenntartással, hogy a valódi szakmai terrorelhárítási kapacitások megőrzése és áttelepítése az új struktúrába komoly szakmai figyelmet igényel – s ezt a figyelmet a politikai üzenetnek nem szabad felülírnia.

A Telex-elemzők arra is felhívták a figyelmet: Áder János köztársasági elnök a maga idejében azért vonta ki az elnöki testőrséget a TEK fennhatósága alól, mert nem bízott a szervezetben. Ha a TEK-et az ellenzék és egy köztársasági elnök – maga is fideszes politikus – egyaránt megbízhatatlannak ítélte, az diagnózis a szervezet működési logikájáról, belső kultúrájáról sokat elárul. A kérdés immár az: az átalakulás után születő intézmény képes-e valóban más kultúrát teremteni.

Az intézményi lebontás gyors és látványos. Az igazi munka – a demokratikus ellenőrzés érdemi kiépítése a biztonsági szférában, a titkosszolgálati tevékenység parlamenti felügyeletének megerősítése, az informális lojalitásháló lebontása – lassabb és kevésbé látványos folyamat. Ha ez elmarad, a forma változik ugyan, de a lényeg – az, hogy a mindenkori kormányfőnek bizalmi alapon kiépített saját biztonsági struktúrája legyen – újratermelődik. Egy új névtáblával, új emberekkel, de ugyanazzal a logikával.

A TEK tündöklése és bukása végsősoron a hatalom természetéről szól. Egy állam akkor épít testőrséget a testőreből, amikor a személyes bizalom erősebbnek tűnik az intézményi garanciáknál. Tizenhat évbe telt,

míg ez az egyenlet megfordult – de az igazi kérdés az, hogy az utód intézményi kultúrája képes-e valódi változást hozni, vagy csak az arcok cserélnek egyet.

— hattergyar.hu, 2026. június —

hattergyar.hu